

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ ДЯДО И ВНУЧЕ

chitanka.info

Живееше един много стар човек. Очите му недовиждаха, краката му не държаха, ръцете му трепереха. Когато ходеше, пристъпяше едва-едва и се подпираше с патерица. На трапезата разливаше чорбицата върху коленете си, преди да я поднесе до устата. Снаха му веднъж рече на мъжа си:

— Не мога да го търпя този старец. Не го искам на трапезата.

— Той ми е баща, какво да го правя?

— Ей там под стълбата съм му постлала едно скъсано чердже.

Там да яде.

Синът, който беше отстъпчив човек, махна с ръка:

— Прави, както знаеш.

И снахата намести свекъра си под стълбището, където лежеше кучето. Блъсна пред него една дървена копанка, изсипа му в нея яденето и му подаде лъжицата.

Старецът преглътна два-три пъти и очите му се насълзиха, но нищо не каза. Внучето му видя дядовите сълзи и се замисли. Въздъхна дълбоко и излезе на двора. Намери един върбов чуқан и почна да го дълбае с теслата.

— Какво правиш? — попита го баща му.

— Копаня дълбая — отвърна момчето.

— Защо ти е?

— За да храня в нея мама и тебе, когато остареее.

Бащата прехапа устни и разказа всичко на жена си. Майката се засрами, прибра свекъра си вкъщи, преоблече го и вече си го гледаше чистичък.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.